

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล
ว่าด้วยวินัย การดำเนินการและการลงโทษทางวินัย
พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีดำเนินการทางวินัยของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานมหาวิทยาลัย และลูกจ้างในสังกัดมหาวิทยาลัย ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การสอบสวนพิจารณาทางวินัย การลงโทษทางวินัย เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นมาตรฐานเดียวกัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔(๓) และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ สภามหาวิทยาลัยมหิดล ในการประชุมครั้งที่ ๔๖๖ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยวินัย การดำเนินการและการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขการสอบสวนพิจารณาทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๐

(๒) ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๔๘

บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยมหิดล

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล

“คณบดี” หมายความว่า รวมถึง ผู้อำนวยการสถาบัน ศูนย์ หรือ ส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ตำแหน่งผู้บริหาร หมายความว่า ตำแหน่งประเภทผู้บริหารตามประกาศมหาวิทยาลัยมหิดล เรื่องชื่อตำแหน่ง และมาตรฐานกำหนดตำแหน่งของพนักงานมหาวิทยาลัย

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่สังกัดมหาวิทยาลัย

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า บุคคลที่ได้รับบรรจุและแต่งตั้งให้ทำงานในมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ และรวมถึงพนักงานมหาวิทยาลัยทุกประเภทที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้เข้าทำงานในมหาวิทยาลัย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราวซึ่งจ้างจากเงินงบประมาณแผ่นดิน

“ลูกจ้างเงินรายได้” หมายความว่า ลูกจ้างของมหาวิทยาลัยซึ่งจ้างจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงาน

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า อธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบันหรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ตามประกาศของมหาวิทยาลัย

“ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย ลูกจ้าง ลูกจ้างเงินรายได้ ซึ่งสังกัดมหาวิทยาลัยมหิดล

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกประกาศ คำสั่ง หรือการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑

วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ ๖ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต้องรักษาวินัยและจรรยาบรรณโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้าม หรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดทางวินัยที่กำหนด ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัยและจะต้องได้รับโทษทางวินัยตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ตามประเภทของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ดังนี้

(๑) ข้าราชการเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

(๒) พนักงานมหาวิทยาลัยเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย

(๓) ลูกจ้างเป็นไปตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ

(๔) ลูกจ้างเงินรายได้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย

หมวด ๒

การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๗ การดำเนินการตามข้อบังคับนี้ ให้ดำเนินการด้วยความโปร่งใส เป็นธรรมและรวดเร็วโดยคำนึงถึงสิทธิ ในการโต้แย้งคัดค้านของผู้ถูกกล่าวหา และดำเนินการสอบสวนโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๘ หากความในข้อบังคับนี้มีได้กำหนดไว้เป็นการเฉพาะ การนับระยะเวลาให้นับวันแรกแห่งระยะเวลานั้นรวมเข้าด้วย แต่ถ้าเป็นกรณีขยายเวลาให้นับวันต่อจากวันสุดท้ายของระยะเวลาเดิมเป็นวันเริ่มระยะเวลาที่ขยายออกไป ส่วนเวลาสิ้นสุด ถ้าวันสุดท้ายเป็นวันหยุดทำการตามประกาศของทางราชการ หรือตามประเพณี หรือตามที่มหาวิทยาลัย กำหนด ให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายของระยะเวลา

ข้อ ๙ บรรดาพยานหลักฐานที่เป็นเอกสารและหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการสอบสวน เช่น รายงานการสอบสวน หนังสือเชิญประชุมหรือหนังสือเรียกพยานหลักฐาน เป็นต้น ให้คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจ กำหนดชั้นความลับเอกสารเกี่ยวกับการสอบสวนและปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของราชการ

ข้อ ๑๐ ข้าราชการ หรือพนักงานมหาวิทยาลัย หรือลูกจ้างเงินรายได้ หรือลูกจ้าง ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำ ผิดวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดลว่าด้วยการ บริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย หรือระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ ตามลำดับ แล้วแต่กรณี โดยมีพยานหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำผิดวินัย หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าผู้ปฏิบัติงาน ในมหาวิทยาลัยกระทำผิดวินัย ให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๑๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยพลัน เว้นแต่กรณีความผิด

ที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่ ก.พ.อ. หรือคณะกรรมการจรรยาบรรณและวินัยกำหนดแล้วแต่กรณี จะไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้ แต่ต้องให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาเพื่อโต้แย้งหรือชี้แจงหรือป้องกันสิทธิของตนเองได้

ข้อ ๑๑ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยที่มีใช้ความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้อธิการบดีหรือคณบดีเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

กรณีที่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติงานที่ส่วนงานอื่นนอกต้นสังกัดและมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ไม่ว่าจะเป็วินัยอย่างร้ายแรงหรือวินัยที่มีใช้ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่อธิการบดีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือวินัยที่มีใช้ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้นายกสภามหาวิทยาลัยโดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยองค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติของคณะกรรมการสอบสวน ให้เป็นไปตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๓ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ให้แต่งตั้งจากข้าราชการและหรือพนักงานมหาวิทยาลัยรวมกันแล้วมีจำนวนอย่างน้อยสามคน ประกอบด้วย ประธานกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งผู้บริหารที่ไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา และกรรมการอีกอย่างน้อยสองคน โดยให้กรรมการสอบสวนคนหนึ่งเป็นเลขานุการและอาจมีผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการ ให้แต่งตั้งข้าราชการอย่างน้อยหนึ่งคนเป็นกรรมการในคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคแรก ในกรณีที่จำเป็นอาจแต่งตั้งข้าราชการนอกสังกัดมหาวิทยาลัยร่วมเป็นกรรมการสอบสวนด้วยก็ได้

กรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนต้องดำรงตำแหน่งนิติกร หรือเป็นผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมาย ที่เป็นผู้มีประสบการณ์ด้านการสอบสวนทางวินัย ร่วมเป็นกรรมการด้วย

การแต่งตั้งบุคคลเป็นคณะกรรมการสอบสวน ให้ผู้แต่งตั้งคำนึงถึงเหตุแห่งการใช้สิทธิคัดค้านตามความในข้อ ๑๖ ด้วย

เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แม้ภายหลังประธานกรรมการจะพ้นจากตำแหน่งบริหารหรือดำรงตำแหน่งต่ำกว่าหรือเทียบได้ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ก็ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการ

การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนที่มีใช้ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้มีอำนาจสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตามข้อ ๑๑ วรรคสอง อาจแต่งตั้งบุคคลตามข้อ ๑๓ วรรคแรกเป็นคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๑๔ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต้องระบุชื่อ ตำแหน่งและสังกัดของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา ชื่อและตำแหน่งของผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวนและผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) ทั้งนี้ให้มีสาระสำคัญตามแบบ สว.๑ ท้ายข้อบังคับนี้

การเปลี่ยนแปลงตำแหน่งของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งตามวรรคแรก

ข้อ ๑๕ เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ในกรณีนี้ให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับด้วย ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหา

ไม่ยอมรับทราบคำสั่ง หรือไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบได้ ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนมีหนังสือพร้อมส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นเจ็ดวันนับแต่วันที่ส่งหนังสือพร้อมสำเนาคำสั่งดังกล่าว ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว

(๒) การแจ้งคำสั่งตาม (๑) ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วยว่าผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิคัดค้านประธานกรรมการสอบสวน และกรรมการสอบสวน พร้อมแจ้งรายละเอียดการดำเนินการตามข้อ ๑๗ ให้ทราบด้วย

(๓) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาทั้งหมดรวมทั้งหลักฐานการรับทราบหรือถือว่ารับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนของผู้ถูกกล่าวหา ให้ประธานกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการต่อไป และให้ประธานกรรมการสอบสวนลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๖ ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิคัดค้านผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวน ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายเหตุประกอบกัน ดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะที่กระทำการตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา

(๒) มีประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่สอบสวน

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองผู้ถูกกล่าวหา

(๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นคู่หมั้น คู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือร่วมมารดาของผู้ถูกกล่าวหา

(๕) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ของผู้ถูกกล่าวหา

(๖) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรม หรือผู้พิทักษ์ หรือผู้แทน หรือตัวแทนของผู้ถูกกล่าวหา

(๗) มีเหตุอื่นใดซึ่งอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม

กรณีการอ้างตาม (๗) ผู้ถูกกล่าวหาจะต้องแสดงหลักฐานประกอบการคัดค้านที่เพียงพอทำให้เห็นได้ถึงความเป็นกลางหรือเสียความเป็นธรรม

ข้อ ๑๗ การคัดค้านกรรมการสอบสวน ให้ผู้ถูกกล่าวหาทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายในสิบห้าวันนับแต่วันรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือวันทราบเหตุแห่งการคัดค้าน โดยแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือคัดค้านด้วยว่าจะทำให้การสอบสวนไม่ได้รับความจริงและความยุติธรรมอย่างไร ในการนี้ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนส่งสำเนาหนังสือคัดค้านและแจ้งวันที่ได้รับหนังสือคัดค้านดังกล่าวให้ประธานกรรมการสอบสวนทราบและรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ในการพิจารณาเรื่องคัดค้าน ผู้ซึ่งถูกคัดค้านอาจทำคำชี้แจงได้ หากผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าหนังสือคัดค้านมีเหตุผลรับฟังได้ ให้สั่งให้ผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน หากเห็นว่าหนังสือคัดค้านไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะรับฟังได้ ให้สั่งยกคำคัดค้านนั้น โดยให้สั่งภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือคัดค้าน ทั้งนี้ให้แสดงเหตุผลในการพิจารณาสั่งการดังกล่าวด้วย พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบ แล้วส่งเรื่องให้คณะกรรมการสอบสวนรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนโดยเร็ว การสั่งยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่สั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งภายในสิบห้าวันตามวรรคสอง ให้ถือว่าผู้ซึ่งถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน โดยให้เลขานุการรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการแต่งตั้งกรรมการสอบสวนต่อไป

การพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนเห็นว่าตนเองมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านตามข้อ ๑๖ หรือมีคุณสมบัติไม่ตรงตามข้อ ๑๓ ให้กรรมการสอบสวนผู้นั้นรายงานต่อผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อพิจารณาและให้นำข้อ ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๙ ถ้าผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ามิเหตุอันสมควร หรือจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยน เพิ่มหรือลดจำนวนผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน ให้ดำเนินการได้โดยแสดงเหตุแห่งการสั่งนั้นไว้ด้วย และให้นำข้อ ๑๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การเปลี่ยนผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๒๐ คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนตามหลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับนี้ เพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงในเรื่องที่กล่าวหาและดูแลให้เกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน ในการนี้ ให้กรรมการสอบสวนรวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้ถูกกล่าวหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำลังกล่าวหาเท่าที่จำเป็นเพื่อประกอบการพิจารณา และจัดบันทึกการประชุมไว้ทุกครั้งที่มีการสอบสวนด้วย

ในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน ห้ามบุคคลอื่นเข้าร่วมฟังการสอบสวน

ข้อ ๒๑ เมื่อประธานกรรมการสอบสวนได้รับเรื่องตามข้อ ๑๕ แล้ว ให้ดำเนินการประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาวางแผนทางการสอบสวน

ข้อ ๒๒ การประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม เว้นแต่การประชุมตามข้อ ๒๕ และข้อ ๓๘ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสองในสาม แต่ทั้งนี้ต้องไม่น้อยกว่าสามคน

การประชุมคณะกรรมการสอบสวนต้องมีประธานกรรมการอยู่ร่วมประชุมด้วย ในกรณีที่จำเป็นที่ประธานกรรมการสอบสวนไม่สามารถเข้าร่วมประชุมได้ ให้กรรมการสอบสวนที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่แทนประธานกรรมการ

ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยานบุคคล ต้องมีกรรมการสอบสวนเข้าประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด จึงจะสอบสวนได้

การลงมติของที่ประชุมคณะกรรมการสอบสวน ให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๒๓ เพื่อให้การสอบสวนเป็นไปด้วยความรวดเร็วและเป็นธรรมแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนภายในกำหนดระยะเวลาดังนี้

(๑) ดำเนินการประชุมเพื่อวางแผนทางการสอบสวนตามข้อ ๒๑ แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามข้อ ๒๔ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(๒) รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการตาม (๑) แล้วเสร็จ

(๓) ประชุมเพื่อพิจารณาพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเพื่อแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการตาม (๒) แล้วเสร็จ

(๔) รวบรวมพยานหลักฐานของผู้ถูกกล่าวหาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการตาม (๓) แล้วเสร็จ

(๕) ประชุมพิจารณาลงมติและทำรายงานการสอบสวนเสนอผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนภายในสิบห้าวันนับแต่ดำเนินการตาม (๔) แล้วเสร็จ

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สามารถดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้คณะกรรมการสอบสวนรายงานเหตุที่ทำให้การสอบสวนไม่แล้วเสร็จต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อขอขยายระยะเวลาการสอบสวน ในกรณีเช่นนี้ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งขยายระยะเวลาดำเนินการได้ตามความจำเป็นครั้งละไม่เกินสามสิบวัน ทั้งนี้ ให้ยื่นคำขอขยายระยะเวลาก่อนสิ้นสุดกำหนดเวลาตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) แล้วแต่กรณี

การสอบสวนเรื่องใดที่คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานเหตุที่ดำเนินการไม่แล้วเสร็จให้อธิการบดีทราบเพื่อติดตามและเร่งรัดการสอบสวนต่อไป

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในสองร้อยเจ็ดสิบวัน ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานเหตุที่ดำเนินการไม่แล้วเสร็จให้อธิการบดีเพื่อขอขยายระยะเวลาการสอบสวน ในกรณีเช่นนี้ให้อธิการบดีเสนอสภามหาวิทยาลัยหรือผู้ที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมายเพื่อพิจารณาขยายระยะเวลาดำเนินการได้ตามความจำเป็นครั้งละไม่เกินหกสิบวัน ทั้งนี้ ให้ยื่นคำขอขยายก่อนสิ้นสุดระยะเวลาสองร้อยเจ็ดสิบวัน

ข้อ ๒๔ เมื่อได้พิจารณาเรื่องที่ถูกกล่าวหาและวางแนวทางการสอบสวนตามข้อ ๒๑ แล้ว

(๑) ให้คณะกรรมการสอบสวนมีหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหาามาเพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้ทราบและผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร ในกรณีนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งด้วยว่าผู้ถูกกล่าวหาามีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๕

การแจ้งตาม (๑) ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๒ ท้ายข้อบังคับนี้ โดยทำเป็นสองฉบับเพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

(๒) เมื่อได้ดำเนินการตาม(๑) แล้ว ให้ถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่อย่างไร ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ถ้อยคำอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการดังนี้

๒.๑ กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าการกระทำตามที่ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นความผิดวินัยกรณีใด หากผู้ถูกกล่าวหายังคงยืนยันตามที่รับสารภาพ ให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพรวมทั้งเหตุผล ในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย ในกรณีเช่นนี้คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อันเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาโดยละเอียด จะทำการสอบสวนต่อไปตามควรแก่กรณีก็ได้แล้วดำเนินการตามข้อ ๓๘ และข้อ ๓๙ ต่อไป

๒.๒ กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้อ้างรับสารภาพ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้วดำเนินการตามข้อ ๒๕ ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบข้อกล่าวหา หรือไม่มารับทราบข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๒

ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือสถานที่ติดต่อที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือสอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการ ตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ การแจ้งข้อกล่าวหาในกรณีเช่นนี้ ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๒ เป็นสามฉบับ เพื่อเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับโดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับ และ ให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปีที่รับทราบอีกหนึ่งฉบับและส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวน เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้นำดำเนินการดังกล่าว แม้จะไม่ได้รับแบบ สว.๒ คืนให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบ ข้อกล่าวหาแล้ว และให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตาม ๒.๒ วรรคแรกต่อไป

ข้อ ๒๕ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๒๔ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนเพื่อรวบรวม พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาและดำเนินการประชุมเพื่อพิจารณาว่ามีพยานหลักฐานใดสนับสนุน ข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราหรือข้อใด หากเห็นว่าตามพยานหลักฐานที่รวบรวมได้ไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาหรือการกระทำ ของผู้ถูกกล่าวหาไม่มีความผิด ให้คณะกรรมการสอบสวนทำรายงานผลการสอบสวนพร้อมแสดงเอกสารหลักฐาน ต่อผู้สั่งแต่งตั้งเพื่อสั่งยุติเรื่องหรือดำเนินการตามที่เห็นสมควรต่อไป แต่ถ้าเห็นว่าตามพยานหลักฐานที่รวบรวมได้ สามารถพิสูจน์ความผิดของผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) มีหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบเพื่อแจ้งข้อกล่าวหา โดยระบุข้อกล่าวหาที่ปรากฏตาม พยานหลักฐานว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใดหรือข้อใด และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา เท่าที่มีให้ทราบ โดยระบุวัน เวลา สถานที่ และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหา สำหรับพยาน บุคคลจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ ทั้งนี้การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้ทำ บันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว. ๓ ท้ายข้อบังคับนี้ โดยทำเป็นสองฉบับเพื่อมอบให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ เก็บไว้ใน สำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปีที่รับทราบไว้เป็นหลักฐานด้วย

(๒) ให้คณะกรรมการสอบสวนถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือไม่ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหายื่นคำชี้แจง ในเวลาอันสมควร แต่อย่างช้าไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน ข้อกล่าวหา ในการนี้ คณะกรรมการสอบสวนต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน หรือให้ถ้อยคำเพิ่มเติมรวมทั้งนำสืบแก้ข้อกล่าวหาด้วย

(๓) ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้คณะกรรมการสอบสวน ดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาโดยเร็ว การนำสืบแก้ข้อกล่าวหาผู้ถูกกล่าวหาจะนำ พยานหลักฐานมาเองหรือจะอ้างพยานหลักฐานแล้วขอให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานหลักฐานนั้นมาก็ได้

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบหรือไม่มา รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนส่งบันทึกมีสาระสำคัญ ตามแบบ สว. ๓ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งปรากฏตามหลักฐาน ของทางราชการหรือสถานที่ติดต่อที่ผู้ถูกกล่าวหาแจ้งให้ทราบ พร้อมทั้งมีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง นัดมาให้ ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา การแจ้งในกรณีนี้ ให้ทำบันทึกมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓ เป็นสามฉบับเพื่อเก็บไว้ ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ ส่งให้ผู้ถูกกล่าวหาสองฉบับ โดยให้ผู้ถูกกล่าวหาเก็บไว้หนึ่งฉบับและให้ผู้ถูกกล่าวหา ลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนการสอบสวนหนึ่งฉบับ เมื่อล่วงพ้นสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้นำดำเนินการดังกล่าว แม้จะไม่ได้รับแบบ สว.๓ คืนหรือไม่ได้รับคำชี้แจงจากผู้ถูกกล่าวหา

หรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำตามนัด ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาแล้วและไม่ประสงค์ที่จะแก้ข้อกล่าวหา ในกรณีเช่นนี้คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนต่อไปก็ได้ หรือถ้าเห็นเป็นการสมควรที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจะสอบสวนต่อไปตามสมควรแก่กรณีได้ แล้วดำเนินการตามข้อ ๓๘ และข้อ ๓๙ ต่อไป แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหาขอให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือขอ นำสืบแก้ข้อกล่าวหา ก่อนที่คณะกรรมการสอบสวนจะเสนอสำนวนการสอบสวนตามข้อ ๓๙ โดยมีเหตุผลอันสมควร ให้คณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาตามที่ผู้ถูกกล่าวหาร้องขอ

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่างๆเสร็จแล้ว ให้ดำเนินการตามข้อ ๓๘ และข้อ ๓๙ ต่อไป

ข้อ ๒๖ การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้ จะใช้สำเนาที่กรรมการสอบสวนหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องได้

ถ้าต้นฉบับเอกสารหาไม่ได้เพราะสูญหายหรือบุบสลาย ถูกทำลายหรือโดยเหตุประการอื่น จะให้นำสำเนา มาใช้เป็นพยานหลักฐานหรือนำพยานบุคคลมาสืบแทนก็ได้

ข้อ ๒๗ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานตามข้อ ๒๕ เสร็จแล้ว ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าจำเป็นจะต้องรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมก็ให้ดำเนินการได้ ถ้าพยานหลักฐานที่ได้เพิ่มเติมมานั้น เป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนสรุปพยานหลักฐานดังกล่าวแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหา ทราบและให้โอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาเฉพาะพยานหลักฐานเพิ่มเติมที่สนับสนุนข้อกล่าวหานั้น ทั้งนี้ ให้นำข้อ ๒๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๘ ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งได้ยื่นคำชี้แจงหรือให้ถ้อยคำแก้ข้อกล่าวหาไว้แล้วมีสิทธิยื่นคำชี้แจงเพิ่มเติม หรือขอให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการสอบสวนก่อนการสอบสวนแล้วเสร็จ

เมื่อการสอบสวนแล้วเสร็จและยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือผู้บังคับบัญชาคนใหม่ตามข้อ ๓๗ ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นคำชี้แจงต่อบุคคลดังกล่าวก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้รับคำชี้แจงนั้น รวมไว้ในสำนวนการสอบสวนเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๒๙ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยานบุคคล มิให้กรรมการสอบสวนผู้ใดกระทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญาหรือกระทำการใดเพื่อจูงใจให้บุคคลนั้นให้ถ้อยคำใดๆ

ข้อ ๓๐ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกผู้ซึ่งจะถูก สอบปากคำเข้ามาในที่สอบสวนคราวละหนึ่งคน และมีให้บุคคลอื่นอยู่ในที่สอบสวน เว้นแต่บุคคลซึ่งคณะกรรมการ อนุญาตให้อยู่ในที่สอบสวนเพื่อประโยชน์แห่งการสอบสวน หรือกรณีที่มีการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาร่วมรับฟังการสอบสวนได้ แต่ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหา ทนายความ หรือที่ปรึกษาของผู้ถูกกล่าวหาที่เข้ามาร่วมรับฟังการสอบสวนทำการบันทึกภาพหรือเสียงขณะทำการสอบสวน

การสอบสวนปากคำผู้ถูกกล่าวหาและพยาน ให้บันทึกถ้อยคำมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๔ หรือ แบบ สว.๕ ท้ายข้อบังคับนี้ แล้วแต่กรณี เมื่อได้บันทึกถ้อยคำเสร็จแล้วให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟังหรือจะให้ผู้ให้ถ้อยคำ อ่านเองก็ได้ เมื่อผู้ให้ถ้อยคำรับว่าถูกต้องแล้ว ให้ผู้ให้ถ้อยคำและผู้บันทึกถ้อยคำลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานและ ให้คณะกรรมการสอบสวนทุกคนที่ร่วมสอบสวนลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย ถ้าบันทึกถ้อยคำ มีหลายหน้า ให้กรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกหน้า

ในการบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ชุดลบหรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้ว ให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตอกเติม และให้กรรมการสอบสวนผู้ร่วมสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่งที่ขีดฆ่าหรือตอกเติม

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำ ส่วนกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้ลงลายพิมพ์นิ้วมือ แงงใด ตราประทับหรือเครื่องหมายอื่นทำนองเช่นว่านั้น ทั้งนี้ให้นำประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓๑ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเรียกบุคคลใดมาเป็นพยาน ให้บุคคลนั้นมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำตามวัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนด

ในกรณีที่พยานมาพบคณะกรรมการสอบสวน แต่ไม่ให้นำถ้อยคำหรือไม่มาหรือคณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานไม่ได้ภายในเวลาอันสมควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนตามข้อ ๒๐ และรายงานการสอบสวนตามข้อ ๓๙

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า การสอบสวนพยานหลักฐานใดจะทำให้การสอบสวนล่าช้าโดยไม่จำเป็น หรือมิใช่พยานหลักฐานในประเด็นสำคัญ จะงดการสอบสวนพยานหลักฐานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุที่ไม่สอบสวนนั้นไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนตามข้อ ๒๐ และรายงานการสอบสวนตามข้อ ๓๙

ข้อ ๓๓ ในกรณีที่จะต้องสอบสวนหรือรวบรวมพยานหลักฐานซึ่งอยู่ต่างท้องที่ ประธานกรรมการจะรายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการมอบหมายหรือขอความร่วมมือให้หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้นสอบสวนหรือรวบรวมพยานหลักฐานแทนก็ได้ โดยกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่จะต้องสอบสวนไปให้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานตามวรรคหนึ่ง ให้มีฐานะเป็นคณะกรรมการสอบสวนตามข้อบังคับนี้ และให้นำข้อ ๒๐ ข้อ ๒๙ ข้อ ๓๐ และข้อ ๓๑ มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๓๔ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยที่มีโทษความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้รายงานผลการสอบสวนพร้อมเอกสารหลักฐานต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อสั่งลงโทษตามความเหมาะสมของความผิดต่อไป

หากคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยเร็ว

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า มีหลักฐานตามสมควรว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามรายงานในวรรคสอง ให้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้ทำการสอบสวน หรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ก็ได้ โดยให้ทำเป็นคำสั่งมีสาระสำคัญตามแบบสว.๑ ทั้งนี้ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนโดยแยกเป็นสำนวนการสอบสวนใหม่ ทั้งนี้อาจนำสำเนาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องในสำนวนการสอบสวนเดิมรวมในสำนวนการสอบสวนใหม่ หรือบันทึกให้ปรากฏว่านำพยานหลักฐานใดจากสำนวนการสอบสวนเดิมมาประกอบการพิจารณาในสำนวนการสอบสวนใหม่ด้วยก็ได้

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่การสอบสวนพาดพิงไปถึงบุคคลอื่น ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้นว่าบุคคลผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นด้วยหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่

สอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานไปยังผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณา ดำเนินการตามควรแก่กรณีโดยเร็ว

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ที่มีใช้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ดำเนินการตามข้อ ๓๔ วรรคแรก โดยอนุโลม หากเห็นว่ากระทำความผิดวินัย อย่างร้ายแรงให้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเป็นผู้สอบสวน หรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้ กรณีเช่นนี้ให้ใช้พยานหลักฐานตามที่ได้สอบสวนมาแล้วประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนโดยแยกเป็นสำนวนการสอบสวนใหม่ ทั้งนี้อาจนำ สำเนาพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องในสำนวนการสอบสวนเดิมรวมในสำนวนการสอบสวนใหม่ หรือบันทึกให้ปรากฏว่า นำพยานหลักฐานใดจากสำนวนการสอบสวนเดิมมาประกอบการพิจารณาในสำนวนการสอบสวนใหม่ด้วยก็ได้

ข้อ ๓๖ ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดหรือต้องรับผิดชอบในคดีที่เกี่ยวกับเรื่อง ที่กล่าวหา ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้ว ให้ถือเอา คำพิพากษานั้นเป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยไม่ต้องสอบสวนพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง กับข้อกล่าวหา แต่ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามข้อ ๒๕ ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

ข้อ ๓๗ ในระหว่างการสอบสวน แม้จะมีการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปอยู่นอกบังคับบัญชาของผู้สั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปจนเสร็จแล้วทำรายงานการสอบสวน และเสนอสำนวนการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อตรวจสอบความถูกต้องตามข้อ ๔๒ ข้อ ๔๓ และข้อ ๔๔ และให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาคนใหม่ของผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินการ ตามข้อ ๔๐ ทั้งนี้ให้ผู้บังคับบัญชาคนใหม่มีอำนาจตรวจสอบความถูกต้องตามข้อ ๔๒ ข้อ ๔๓ และข้อ ๔๔ ด้วย

ข้อ ๓๘ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ เสร็จแล้ว ให้ประชุมพิจารณาลงมติ ดังนี้

(๑) ผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยหรือไม่ ถ้าผิดเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราหรือข้อใด และ ควรลงโทษสถานใด

(๒) กรณีมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ ความแน่ชัดพอที่จะพึงลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ให้คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาลงมติว่าถ้าให้ผู้ถูกกล่าวหา ปฏิบัติงานในหน้าที่ต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ส่วนงาน/มหาวิทยาลัยหรือไม่ อย่างไร

ข้อ ๓๙ เมื่อได้ประชุมพิจารณาลงมติตามข้อ ๓๘ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนทำรายงาน การสอบสวนซึ่งมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๖ ท้ายข้อบังคับนี้ เสนอต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน กรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเห็นแย้งแนบไว้กับรายงานการสอบสวนโดยถือเป็นส่วนหนึ่งของ รายงานการสอบสวนด้วย

รายงานการสอบสวนอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังนี้

(๑) สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานว่ามีอย่างไรบ้าง ในกรณีที่มิได้สอบสวนพยานตามข้อ ๓๑ และ ข้อ ๓๒ ให้รายงานเหตุที่ไม่ได้สอบสวนนั้นให้ปรากฏไว้ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพให้บันทึกเหตุผล ในการรับสารภาพ (ถ้ามี) ไว้ด้วย

(๒) วินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหากับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา

(๓) ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยหรือไม่ อย่างไร ถ้าผิด เป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามมาตราใด และควรได้รับโทษสถานใด หรือมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้ถูกกล่าวหา ได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงแต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะพึงลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ถ้าให้ปฏิบัติ หน้าที่ต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ส่วนงาน/มหาวิทยาลัยหรือไม่ อย่างไร

ข้อ ๔๐ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้เสนอสำนวนการสอบสวนมาแล้ว ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนตรวจสอบความถูกต้องของกระบวนการสอบสวนและพิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควรโดยเร็ว ทั้งนี้ ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้รับสำนวนการสอบสวน

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดให้ส่งยุติเรื่อง หรือกระทำความ ผิดที่ยังไม่ถึงขั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ส่งลงโทษตามที่เห็นสมควรต่อไป

ข้อ ๔๑ ในกรณีที่ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเห็นสมควรให้สอบสวนเพิ่มเติมประการใด ให้กำหนดประเด็นพร้อมส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมเพื่อดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติม ได้ตามความจำเป็น

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมไม่อาจทำการสอบสวนได้หรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนเห็นเป็นการสมควรจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ขึ้นทำการสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้นำข้อ ๑๓ และข้อ ๑๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เมื่อสอบสวนเสร็จแล้ว ให้ส่งพยานหลักฐานที่ได้จากการสอบสวนเพิ่มเติมไปให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ต้องทำความเห็น

ข้อ ๔๒ ในกรณีที่ปรากฏว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ถูกต้องตามข้อ ๑๓ ให้การสอบสวน ทั้งหมดเสียไป ในกรณีเช่นนี้ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนใหม่ให้ถูกต้อง

ข้อ ๔๓ ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไม่ถูกต้อง ให้การสอบสวนเสียไปเฉพาะตอนนั้น ดังต่อไปนี้

(๑) การประชุมของคณะกรรมการสอบสวนมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่ครบตามที่กำหนดไว้ ในข้อ ๒๒

(๒) การสอบปากคำบุคคลดำเนินการไม่ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๙ ข้อ ๓๐ หรือข้อ ๓๑

ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการใหม่ ให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ ๔๔ ในกรณีที่ปรากฏว่าคณะกรรมการสอบสวนไม่เรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบข้อกล่าวหาและสรุป พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา หรือไม่ส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน ข้อกล่าวหาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา หรือไม่มีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง หรือนัดมา ให้ถ้อยคำหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามข้อ ๒๕ ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสั่งให้คณะกรรมการ สอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็ว และต้องให้ออกโอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา ตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๕ ด้วย

ข้อ ๔๕ ในกรณีที่ปรากฏว่าการสอบสวนตอนใดทำไม่ถูกต้องตามข้อบังคับนี้นอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๔๒ ข้อ ๔๓ และข้อ ๔๔ ถ้าการสอบสวนตอนนั้นเป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ให้ผู้สั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนแก้ไขหรือดำเนินการตอนนั้นให้ถูกต้องโดยเร็ว แต่ถ้า

การสอบสวนต่อนั้นมิใช่สาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรม ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนจะสั่งให้แก้ไขหรือดำเนินการให้ถูกต้องหรือไม่ก็ได้

การพิจารณาว่าการสอบสวนในชั้นตอนใดเป็นสาระสำคัญอันจะทำให้เสียความเป็นธรรมหรือไม่เป็นดุลยพินิจของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และเมื่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้ใช้ดุลยพินิจในเรื่องใดแล้วให้เป็นที่สุด

ข้อ ๔๖ กรณีผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้ใดเคยถูกกล่าวหาหรือกระทำผิดวินัยก่อนวันโอนย้ายมาบรรจุเข้าปฏิบัติงานที่มหาวิทยาลัย หากการกระทำเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงที่อาจถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออกให้ผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๑๑ ดำเนินการสอบสวนและลงโทษตามที่กำหนด แต่หากเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนของผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอนย้าย ก็ให้รอผลการสืบสวนหรือสอบสวนจนเสร็จ เมื่อได้รับรายงานผลการสอบสวนแล้ว หากจะต้องสั่งลงโทษทางวินัยให้ผู้บังคับบัญชาตามข้อ ๑๑ ของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้นั้น พิจารณาดำเนินการลงโทษต่อไป

ข้อ ๔๗ การสั่งให้ข้าราชการออกจากงานกรณีขาดคุณสมบัติ โดยเป็นผู้ที่ไม่เลื่อมใสการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือมีลักษณะต้องห้ามโดยเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีหรือกรณีหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่หรือไม่สามารถปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ให้อธิการบดีดำเนินการสอบสวนตามข้อบังคับนี้โดยอนุโลม

การสั่งให้ลูกจ้างประจำออกจากงานกรณีไม่สามารถปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลหรือกรณีถูกกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตน บกพร่องในหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ ให้อธิการบดีดำเนินการสอบสวนตามข้อบังคับนี้โดยอนุโลม

หมวด ๓

ผู้มีอำนาจลงโทษ วิธีการสั่งลงโทษและการรายงานการลงโทษ

ข้อ ๔๘ ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษการกระทำผิดวินัยที่มีโทษความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ได้แก่

(๑) อธิการบดี มีอำนาจสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ หรือตัดเงินเดือนหรือตัดค่าจ้าง ครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละห้า และเป็นเวลาไม่เกินสามเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินหนึ่งขั้น หรืองดการเลื่อนเงินเดือนประจำปีที่ถูกลงโทษทางวินัย แล้วแต่กรณี

(๒) คณบดี ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยในสังกัด มีอำนาจลงโทษภาคทัณฑ์ หรือตัดเงินเดือนหรือตัดค่าจ้าง ครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละห้า และเป็นเวลาไม่เกินสองเดือน แล้วแต่กรณี

การสั่งลงโทษตามวรรคแรก ให้สั่งลงโทษภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานการสอบสวนหรือวันที่ได้รับรายงานการสอบสวนเพิ่มเติม สำหรับการสั่งลงโทษตาม (๒) ให้ผู้สั่งลงโทษแจ้งผลการลงโทษพร้อมสำนวนการดำเนินการทางวินัยมายังอธิการบดีเพื่อพิจารณาภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่สั่งลงโทษ

การดำเนินการตามวรรคสอง หากอธิการบดีพิจารณาเห็นว่า การดำเนินการทางวินัยและหรือการลงโทษทางวินัยเป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม จะสั่งให้ผู้มีอำนาจตาม (๒) ทบทวนการดำเนินการและหรือสั่งใหม่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้

ข้อ ๔๙ ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ได้แก่ อธิการบดี โดยสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก แล้วแต่กรณี

ข้อ ๕๐ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยโดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย สั่งลงโทษทางวินัยกรณีที่อยู่อธิการบดีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและความผิดที่มีโทษความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๕๑ การสั่งลงโทษผู้กระทำผิดวินัย ให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด โดยให้ทำเป็นคำสั่งระบุข้อเท็จจริงและพฤติการณ์อันเป็นสาระสำคัญแห่งการกระทำผิด พร้อมทั้งระบุว่าเป็นการกระทำผิดวินัยกรณีใด มาตราใด และสมควรได้รับโทษสถานใด รวมถึงให้แจ้งสิทธิในการอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งลงโทษไว้ด้วย ทั้งนี้ตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๕๒ การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน หรืองดการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปี ตามข้อ ๔๘ มิให้สั่งลงโทษย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่การสั่งลงโทษผู้ถูกสั่งพักราชการหรือพักงานหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน (กรณีที่เป็นข้าราชการ)

ข้อ ๕๓ การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกแล้วแต่กรณี ตามข้อ ๔๙ มิให้สั่งย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(๑) ในกรณีที่ได้มีคำสั่งพักราชการหรือพักงาน หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน (กรณีที่เป็นข้าราชการ) เมื่อจะสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันที่พักราชการหรือพักงาน หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน แล้วแต่กรณี

(๒) การลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ในการกระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันที่ต้องรับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุดสำหรับโทษที่หนักกว่าจำคุกหรือวันถูกคุมขังติดต่อกันจนถึงวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

(๓) ในกรณีที่ได้สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการหรือออกจากงาน แล้วแต่กรณีไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งการลงโทษปลดออกหรือไล่ออก กรณีเช่นนี้ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันออกจากราชการหรือออกจากงานตามคำสั่งเดิมแล้วแต่กรณี แต่ถ้าวันออกจากราชการหรือออกจากงานตามคำสั่งเดิมไม่ถูกต้อง ก็ให้สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องออกจากราชการหรือออกจากงานตามกรณีนั้นในขณะที่ยังออกคำสั่งเดิม

(๔) การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งลงโทษนั้น ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการหรือออกจากงาน แล้วแต่กรณีไปก่อนแล้ว ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันออกจากราชการหรือออกจากงานนั้น และกรณีผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งลงโทษนั้น กระทำผิดวินัยโดยละทิ้งหน้าที่ และไม่กลับมาปฏิบัติราชการหรือปฏิบัติงานอีก ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ละทิ้งหน้าที่นั้น

(๕) การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ในกรณีที่ข้าราชการผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งนั้นได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการไปก่อนแล้ว ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ หรือมีอายุครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๕๔ การสั่งเพิ่มโทษหรือลดโทษ เป็นไล่ออกหรือปลดออกจากราชการหรือออกจากงานแล้วแต่กรณี ตามข้อ ๔๙ จะสั่งให้มีผลบังคับวันใด ให้นำข้อ ๕๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๕๕ การสั่งเพิ่มโทษหรือลดโทษ เป็นลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันที่ลงโทษเดิม ทั้งนี้ การสั่งย้อนหลังดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อสิทธิและประโยชน์ที่ผู้ถูกสั่งลงโทษได้รับไปแล้ว

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งหรือข้อความในคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ ให้ทำเป็นคำสั่งมีสาระสำคัญแสดงเลขที่ วันเดือนปีที่ออกคำสั่ง ข้อความเดิมตามที่แก้ไขเปลี่ยนแปลง และข้อความที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงแล้ว

ข้อ ๕๖ เมื่อผู้มีอำนาจสั่งลงโทษตามข้อ ๔๘ ข้อ ๔๙ ได้ดำเนินการไปแล้ว ให้รายงานการดำเนินการทางวินัยหรือการสั่งลงโทษต่อสภามหาวิทยาลัย ในกรณีนี้ หากสภามหาวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยหรือสั่งลงโทษมิได้ดำเนินการไปโดยเคร่งครัดหรือเป็นธรรม จะสั่งให้ทบทุนการดำเนินการและสั่งการใหม่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปได้

ข้อ ๕๗ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยหรือกรณีที่เหมาะสมควรให้ออกจากงานอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ผู้มีอำนาจตามข้อบังคับนี้มีอำนาจสั่งลงโทษผู้นั้นหรือสั่งให้ผู้นั้นออกจากงานตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือกฎหมายว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ หรือข้อบังคับว่าด้วยพนักงานมหาวิทยาลัย ที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น ส่วนการสอบสวน การพิจารณา และการดำเนินการเพื่อลงโทษหรือให้ออกจากงาน ให้ดำเนินการตามข้อบังคับนี้ เว้นแต่

(๑) กรณีที่ผู้มีอำนาจได้สั่งให้สอบสวนโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้นไปแล้วก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ และยังสอบสวนไม่เสร็จก็ให้สอบสวนตามกฎหมายนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ

(๒) ในกรณีที่ได้มีการสอบสวนหรือพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้นเสร็จไปแล้ว ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าสอบสวนหรือการพิจารณานั้น แล้วแต่กรณีเป็นอันใช้ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

(ศาสตราจารย์นายแพทย์วิจารณ์ พานิช)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหิดล

หมายเหตุ เหตุผลในการออกข้อบังคับฉบับนี้ เนื่องจากพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลบังคับใช้ และสมควรปรับปรุงการดำเนินการทางวินัยรวมทั้งหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขของการสอบสวนพิจารณาทางวินัย และการลงโทษทางวินัยเพื่อใช้กับผู้ปฏิบัติงาน ในมหาวิทยาลัยทุกประเภทและเป็นมาตรฐานดำเนินการในระบบเดียวกัน ประกอบกับบทกฎหมาย ที่กำหนดสำหรับบุคลากรแต่ละประเภท กำหนดให้มหาวิทยาลัยออกข้อบังคับของมหาวิทยาลัยว่าด้วยการดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกข้อบังคับนี้

คำสั่งมหาวิทยาลัยมหิดล
ที่...../.....(๑).....
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

.....

ด้วย.....(๒).....ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตำแหน่ง.....(๓).....
สังกัด.....(๔).....มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงเรื่อง.....
.....(๕).....

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๔ และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ.๒๕๕๐ ประกอบกับ
มาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
เพื่อสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องดังกล่าว ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

(๖).....	เป็น ประธานกรรมการ
(๗).....	เป็น กรรมการ
(๘).....	
(๙).....	เป็น กรรมการและเลขานุการ
(๑๐).....	เป็น ผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับ
มหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยวินัย การดำเนินการและการลงโทษทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๕ ให้แล้วเสร็จโดยเร็วแล้วเสนอสำนวน
การสอบสวนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องอื่น
นอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งนี้ หรือกรณีที่มีการสอบสวนพาดพิงไปถึงบุคคลอื่น และคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้น
แล้วเห็นว่าบุคคลผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ประธานกรรมการรายงานมาโดยเร็ว

สั่ง ณ วันที่.....(๑๑).....

.....(๑๒).....
(.....)
.....(๑๓).....

คำสั่งมหาวิทยาลัยมหิดล

ที่...../.....(๑).....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

.....

ด้วย.....(๒).....พนักงานมหาวิทยาลัย ตำแหน่ง.....(๓).....
สังกัด.....(๔).....มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงเรื่อง.....
.....(๕).....

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ.๒๕๕๐ ประกอบกับข้อ ๖ ของ
ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยพนักงานมหาวิทยาลัย (ชื่อส่วนงาน) พ.ศ.๒๕๕๑ และข้อ ๕๓ ของข้อบังคับ
มหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนเพื่อสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องดังกล่าว ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

-(๖)..... เป็น ประธานกรรมการ
-(๗)..... เป็น กรรมการ
-(๘)..... ฯลฯ (๘) ฯลฯ
-(๙)..... เป็น กรรมการและเลขานุการ
-(๑๐)..... เป็น ผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับ
มหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยวินัย การดำเนินการและการลงโทษทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๕ ให้แล้วเสร็จโดยเร็วแล้วเสนอสำนวน
การสอบสวนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องอื่น
นอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งนี้ หรือกรณีที่มีการสอบสวนพาดพิงไปถึงบุคคลอื่น และคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้น
แล้วเห็นว่าบุคคลผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ประธานกรรมการรายงานมาโดยเร็ว

สั่ง ณ วันที่.....(๑๑).....

.....(๑๒).....
(.....)
.....(๑๓).....

คำสั่งมหาวิทยาลัยมหิดล
ที่...../.....(๑).....
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
.....

ด้วย.....(๒).....พนักงานมหาวิทยาลัย ตำแหน่ง.....(๓).....
สังกัด.....(๔).....มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงเรื่อง.....
.....(๕).....

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ.๒๕๕๐ ประกอบกับข้อ ๕๓ ของ
ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนเพื่อสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องดังกล่าว ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

-(๖)..... เป็น ประธานกรรมการ
-(๗)..... เป็น กรรมการ
-(๘)..... ฯลฯ (๘) ฯลฯ
-(๙)..... เป็น กรรมการและเลขานุการ
-(๑๐)..... เป็น ผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับ
มหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยวินัย การดำเนินการและการลงโทษทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๕ ให้แล้วเสร็จโดยเร็วแล้วเสนอสำนวน
การสอบสวนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องอื่น
นอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งนี้ หรือกรณีที่มีการสอบสวนพาดพิงไปถึงบุคคลอื่น และคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้น
แล้วเห็นว่าบุคคลผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ประธานกรรมการรายงานมาโดยเร็ว

สั่ง ณ วันที่.....(๑๑).....
.....(๑๒).....
(.....)
.....(๑๓).....

แบบ สว.๑
(กรณีพนักงานมหาวิทยาลัยเงินรายได้(เดิม))

คำสั่งมหาวิทยาลัยมหิดล
ที่...../.....(๑).....
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
.....

ด้วย.....(๒).....พนักงานมหาวิทยาลัย ตำแหน่ง.....(๓).....
สังกัด.....(๔).....มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงเรื่อง.....
.....(๕).....
.....
.....

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ.๒๕๕๐ ประกอบกับข้อ ๙ ของ
ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดลว่าด้วยพนักงานมหาวิทยาลัย (ชื่อส่วนงาน) พ.ศ.๒๕๕๑ และข้อ ๓๑ ของระเบียบ
มหาวิทยาลัยมหิดลว่าด้วยพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๒๘ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อสอบสวนผู้ถูกกล่าวหา
ในเรื่องดังกล่าว ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

.....(๖).....	เป็น ประธานกรรมการ
.....(๗).....	เป็น กรรมการ
.....(๘).....
.....(๙).....	เป็น กรรมการและเลขานุการ
.....(๑๐).....	เป็น ผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับ
มหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยวินัย การดำเนินการและการลงโทษทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๕ ให้แล้วเสร็จโดยเร็วแล้วเสนอสำนวน
การสอบสวนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องอื่น
นอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งนี้ หรือกรณีที่มีการสอบสวนพาดพิงไปถึงบุคคลอื่น และคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้น
แล้วเห็นว่าบุคคลผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ประธานกรรมการรายงานมาโดยเร็ว

สั่ง ณ วันที่.....(๑๑).....

.....(๑๒).....
(.....)
.....(๑๓).....

แบบ สว.๑
(กรณีลูกจ้างประจำ/ชั่วคราวเงินงบประมาณ)

คำสั่งมหาวิทยาลัยมหิดล
ที่...../.....(๑).....
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

.....

ด้วย.....(๒).....พนักงานมหาวิทยาลัย ตำแหน่ง.....(๓).....
สังกัด.....(๔).....มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงเรื่อง.....
.....(๕).....

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๔ และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ.๒๕๕๐ ประกอบกับ
ข้อ ๕๐ ของระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ.๒๕๓๗ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
เพื่อสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องดังกล่าว ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

-(๖)..... เป็น ประธานกรรมการ
-(๗)..... เป็น กรรมการ
-(๘)..... ๗๗ (๘) ๗๗
-(๙)..... เป็น กรรมการและเลขานุการ
-(๑๐)..... เป็น ผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับ
มหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยวินัย การดำเนินการและการลงโทษทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๕ ให้แล้วเสร็จโดยเร็วแล้วเสนอสำนวน
การสอบสวนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องอื่น
นอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งนี้ หรือกรณีที่มีการสอบสวนพาดพิงไปถึงบุคคลอื่น และคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้น
แล้วเห็นว่าบุคคลผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ประธานกรรมการรายงานมาโดยเร็ว

สั่ง ณ วันที่.....(๑๑).....

.....(๑๒).....
(.....)
.....(๑๓).....

แบบ สว.๑
(กรณีลูกจ้างเงินรายได้)

คำสั่งมหาวิทยาลัยมหิดล
ที่...../.....(๑).....
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
.....

ด้วย.....(๒).....พนักงานมหาวิทยาลัย ตำแหน่ง.....(๓).....
สังกัด.....(๔).....มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงเรื่อง.....
.....(๕).....

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ.๒๕๕๐ ประกอบกับข้อ ๕๓ ของ
ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ.๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
และมติสภามหาวิทยาลัยมหิดล ครั้งที่ ๔๒๑ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อสอบสวน
ผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องดังกล่าว ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

.....(๖).....	เป็น ประธานกรรมการ
.....(๗).....	เป็น กรรมการ
.....(๘).....
.....(๙).....	เป็น กรรมการและเลขานุการ
.....(๑๐).....	เป็น ผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับ
มหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยวินัย การดำเนินการและการลงโทษทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๕ ให้แล้วเสร็จโดยเร็วแล้วเสนอสำนวน
การสอบสวนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องอื่น
นอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งนี้ หรือกรณีที่มีการสอบสวนพาดพิงไปถึงบุคคลอื่น และคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาในเบื้องต้น
แล้วเห็นว่าบุคคลผู้นั้นมีส่วนร่วมกระทำการในเรื่องที่สอบสวนนั้นอยู่ด้วย ให้ประธานกรรมการรายงานมาโดยเร็ว

สั่ง ณ วันที่.....(๑๑).....

.....(๑๒).....
(.....)
.....(๑๓).....

คำสั่งมหาวิทยาลัยมหิดล
ที่...../.....(๑).....
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

.....

ด้วย.....(๒).....ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตำแหน่ง.....(๓).....
สังกัด.....(๔).....มีกรณีถูกกล่าวหาว่าหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่/ไม่สามารถ
ปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ/ขาดคุณสมบัติ โดยเป็นผู้ที่ไม่เลื่อมใสการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์
ทรงเป็นประมุขหรือมีลักษณะต้องห้ามโยเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี ในเรื่อง.....
.....(๕).....

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๔ และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ.๒๕๕๐ และมาตรา
๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ ประกอบกับข้อ ๔๗ ของข้อบังคับ
มหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยวินัย การดำเนินการและการลงโทษทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๕ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
เพื่อสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาในเรื่องดังกล่าว ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

.....(๖).....	เป็น ประธานกรรมการ
.....(๗).....	เป็น กรรมการ
วลฯ (๘)	วลฯ
.....(๙).....	เป็น กรรมการและเลขานุการ
.....(๑๐).....	เป็น ผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนพิจารณาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับ
มหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยวินัย การดำเนินการและการลงโทษทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๕ ให้แล้วเสร็จโดยเร็วแล้วเสนอสำนวน
การสอบสวนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่าผู้ถูกกล่าวหาหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่/
ไม่สามารถปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ ในเรื่องอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในคำสั่งนี้ ให้ประธานกรรมการรายงานมาโดยเร็ว

สั่ง ณ วันที่.....(๑๑).....

.....(๑๒).....
(.....)
.....(๑๓).....

รายละเอียดการกรอกข้อมูลในแบบคำสั่ง

- (๑) ระบุปีพุทธศักราชที่ออกคำสั่ง
- (๒) ระบุชื่อและนามสกุลของผู้ถูกกล่าวหา
- (๓) ระบุตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา
- (๔) ระบุสังกัดของผู้ถูกกล่าวหา
- (๕) ให้ระบุเรื่องที่กล่าวหา ถ้ามีเรื่องที่กล่าวหาหลายเรื่อง ให้ระบุทุกเรื่อง
- (๖) ระบุชื่อ นามสกุลผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการสอบสวน และตำแหน่งบริหารที่ดำรงอยู่ในขณะที่แต่งตั้ง
- (๗) (๑๐) ระบุชื่อนามสกุลผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการ กรรมการและเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการ และตำแหน่งที่ดำรงอยู่ในขณะที่แต่งตั้ง
- (๑๑) วัน เดือน ปีที่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
- (๑๒) ลายมือชื่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
- (๑๓) ตำแหน่งของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งมหาวิทยาลัยมหิดลที่...../.....เรื่อง
แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.ได้แจ้งและอธิบาย
ข้อกล่าวหาให้.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบดังนี้
.....(อธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ
ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร).....

ทั้งนี้คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้วว่าการสอบสวนนี้
ผู้ถูกกล่าวหาจะมีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือ
ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสู้แก้ข้อกล่าวหาด้วย

.....(ลายมือชื่อ) ประธานกรรมการ
(.....)
.....(ลายมือชื่อ) กรรมการ
(.....)
ฯลฯ
(.....(ลายมือชื่อ) กรรมการและเลขานุการ
(.....)

ข้าพเจ้า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ทราบข้อกล่าวหาและได้รับ
บันทึกนี้ ๑ ฉบับไว้แล้วเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

.....(ลายมือชื่อ) ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
.....

สอบสวนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า..... (ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)อายุ.....ปี สัญชาติ..... ศาสนา.....

อาชีพ..... อยู่บ้านเลขที่ ตรอก/ซอย..... ถนน.....

แขวง/ตำบล อำเภอ/เขต จังหวัด

ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่า ข้าพเจ้าเป็นผู้ถูกกล่าวหาในเรื่อง.....(เรื่องที่กล่าวหา).....

.....ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยมหิดล

ที่...../..... เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนลงวันที่.....เดือน.....

พ.ศ.และข้าพเจ้าให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

.....

.....

.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญาหรือ
กระทำการใดๆ เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำใดๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง/ได้อ่านบันทึก
ถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวน

.....(ลายมือชื่อ) ผู้ถูกกล่าวหา

(.....)

.....(ลายมือชื่อ) ผู้บันทึกถ้อยคำ

(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ให้ถ้อยคำและ
ลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ) ประธานกรรมการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ) กรรมการ

(.....)

ฯลฯฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ

(.....)

บันทึกถ้อยคำของพยานฝ่ายกล่าวหา/ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

สอบสวนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....(ชื่อพยาน).....อายุ.....อาชีพ.....อยู่บ้านเลขที่.....

ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....

คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่า ข้าพเจ้าเป็นพยานในเรื่อง.....

(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามคำสั่งมหาวิทยาลัยมหิดล

ที่...../.....เรื่องแต่งตั้งกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความสัตย์จริงดังต่อไปนี้

.....

.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คณะกรรมการสอบสวนมิได้กระทำการล่อลวง ชูเชิญ ให้สัญญา หรือ
กระทำการใดๆ เพื่อจูงใจให้ข้าพเจ้าให้ถ้อยคำอย่างใด ๆ และข้าพเจ้าได้ฟังบันทึกถ้อยคำที่อ่านให้ฟัง/ได้อ่าน
บันทึกถ้อยคำเองแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าคณะกรรมการ
สอบสวน

.....(ลายมือชื่อ) พยาน

(.....)

.....(ลายมือชื่อ) ผู้บันทึกถ้อยคำ

(.....)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า.....(ชื่อพยานผู้ให้ถ้อยคำ).....ได้ให้ถ้อยคำและ
ลงลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

.....(ลายมือชื่อ) ประธานกรรมการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ) กรรมการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ).....กรรมการและเลขานุการ

(.....)

รายงานการสอบสวน

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง การสอบสวน.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
เรียน(ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน).....

ตามที่ได้มีคำสั่งมหาวิทยาลัยมหิดล ที่...../..... เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
ลงวันที่ เดือน พ.ศ.เพื่อสอบสวน(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ซึ่งถูกกล่าวหาว่า
กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่อง.....(เรื่องที่กล่าวหา ถ้ากล่าวหาหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง)..... นั้น
ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนดังกล่าวเมื่อวันที่
เดือน พ.ศ. และคณะกรรมการสอบสวนได้สอบสวนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนด
ในข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยวินัย การดำเนินการและการลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๕ เสร็จแล้ว
จึงขอรายงานการสอบสวนดังต่อไปนี้

๑. มูลกรณีเรื่องนี้ปรากฏขึ้นเนื่องจาก.....(มีผู้ร้องเรียนหรือมีผู้รายงานว่าอย่างไร
ในกรณีที่มีการสืบสวนหรือสอบสวนหรือสอบหาข้อเท็จจริงได้ความประการใดให้ระบุไว้
ด้วย).....

๒. คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่กล่าวหาให้
.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้วโดย.....(แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา
ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และได้แจ้งข้อกล่าวหาซึ่งมีสาระสำคัญ
ตามแบบ สว ๒ โดยวิธีใด).....

๓.(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา)..... ผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ถ้อยคำในเบื้องต้นว่า.....
(ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำในเบื้องต้นว่าอย่างไร ยอมรับหรือปฏิเสธข้อกล่าวหา หรือไม่ได้ให้ถ้อยคำในเบื้องต้น
ด้วยเหตุผลอย่างไร).....

๔. คณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาแล้ว
ได้ความว่า.....(อธิบายว่าการสอบสวนได้ความว่าอย่างไร ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สอบสวน
พยานบุคคลใด หรืองดการสอบสวนพยานหลักฐานใด ให้ระบุพยานที่ไม่สอบสวนหรือพยานหลักฐานที่
งดสอบสวนนั้น พร้อมทั้งระบุเหตุผลไว้ด้วย).....

๕. คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน
ข้อกล่าวหาให้.....(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุป
พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (ซึ่งมีสาระสำคัญตามแบบ สว.๓) ลงวันที่.....เดือน
พ.ศ. โดย.....(อธิบายวิธีการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา
ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ).....

๖. คณะกรรมการสอบสวนได้ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาที่จะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือ
ขอให้ถ้อยคำ หรือขอรับสืบแก้ข้อกล่าวหาแล้ว(ชื่อผู้ถูกกล่าวหา).....ได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา/
ให้ถ้อยคำ/นำสืบแก้ข้อกล่าวหา.....(ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา การให้ถ้อยคำ
หรือการนำสืบแก้ข้อกล่าวหาว่าอย่างไร มีพยานหลักฐานใด และในกรณีที่มีได้ดำเนินการดังกล่าวเนื่องจาก
เหตุผลใด อย่างไร และได้ให้นำสืบแก้ข้อกล่าวหาโดยอ้างพยานหลักฐานใด และคณะกรรมการสอบสวน
ได้ดำเนินการสอบสวนตามคำขอของผู้ถูกกล่าวหาได้ความโดยสรุปว่าอย่างไร หรือไม่ได้มีการนำสืบ
แก้ข้อกล่าวหาด้วยเหตุผลอย่างไร ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่สอบสวนพยานใด หรืองด

การสอบสวนพยานหลักฐานใด ให้ระบุพยานที่ไม่สอบสวนหรือพยานหลักฐานที่งดการสอบสวนนั้นพร้อมทั้ง
ระบุเหตุผลไว้ด้วย และในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพ ให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพ เหตุผล
ในการรับสารภาพ (ถ้ามี) และสาเหตุแห่งการกระทำไว้ด้วย

๗. คณะกรรมการสอบสวนได้ประชุมพิจารณาลงมติแล้ว เห็นว่า

(สรุปข้อเท็จจริงที่ได้จากการสอบสวน กำหนดประเด็นพิจารณาและวินิจฉัยเปรียบเทียบพยานหลักฐาน
ที่สนับสนุนข้อกล่าวหาทั้งพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหาว่าจะรับฟังพยานหลักฐานใดได้หรือไม่ เพียงใด
โดยอาศัยเหตุผลอย่างไร และผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยหรือไม่ อย่างไร ถ้าผิดจะเป็นความผิดวินัย
กรณีใด ตามมาตรา/ข้อใด และสมควรได้รับโทษสถานใด หรือกรณีมีมลทินมัวหมอง กล่าวคือมีเหตุอันควร
สงสัยอย่างยิ่งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟัง
ลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ถ้าให้ปฏิบัติราชการ/ปฏิบัติงานต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ส่วนงาน/
มหาวิทยาลัยหรือไม่ อย่างไร).....

คณะกรรมการสอบสวนจึงขอเสนอสำนวนการสอบสวนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการ

ต่อไป

.....(ลายมือชื่อ)..... ประธานกรรมการ

(.....)

.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการ

(.....)

ฯลฯ

ฯลฯ

.....(ลายมือชื่อ)..... กรรมการและเลขานุการ

(.....)